

udvikling, hvor der vil være flere palæstinensere, end der vil være jøder i den israelske stat – og så er det ikke nogen jødisk stat, så er det en demokratisk stat, men det var ikke rigtig grundlæggernes tankegang – eller også er man nødt til at opretholde Israel som jødisk stat på trods af demografien, og så må man altså lade være med at have demokrati. Så enten ophører Israel som jødisk stat, eller også ophører det som en demokratisk stat, hvis ikke man får en tostatsløsning.

Det var jo også det, der var Sharons budskab, og det, han arbejdede for, da han desværre blev syg. Det var jo derfor, han sagde: Jamen o.k., vi kan ikke komme frem til en forhandlet løsning, så trækker vi os fra Gaza, så starter vi dér, og det er så det første træk. Også hvad angår sikkerhedsmuren sagde de jo hele tiden: Det er muren, der står der, og hvis der ikke kommer en fred, er vi nødt til at have et større område; hvis der kommer en fred, rykkes muren. Det er incitamenterne.

Jeg kan huske, at jeg så talte med præsident Abbas, før de trak sig fra Gaza. Jeg drøftede den situation med ham en sen aften i Ramallah. Og så siger jeg til ham: Det er jo helt afgørende, præsident, at Gaza ikke bliver en øglerede, hvorfra al mulig terror og skydning finder sted ind i Israel. Og der sagde han så til mig: Jamen det vil ikke finde sted; de vidste alle sammen, hvor vigtigt det var, at Gaza nu blev en mønsterrepublik.

Det blev det jo sandt at sige ikke, det ligner jo nærmest en øglerede med Fatah og Hamas mod hinanden og så de her nye ekstremistgrupper, som render rundt og tæver folk, hvis ikke de ser rigtige ud i tøjet, og hvis de spiller den forkerte musik på restauranterne. Så det er jo ved at blive den øglerede, det ikke måtte blive.

Hvordan forhindrer vi så det? Ja, det forhindrer vi jo kun ved at prøve at støtte Abbas' linje. Det er så også den, den arabiske verden støtter, det er den, EU støtter, men det er jo ikke den, som Mashaal fra Syrien støtter. Når Hamas ikke vil forbyde sine folk at smide Qassamraketter ind i Israel, mens Abbas siger, at de ikke må smide Quassamraketter ind i Israel, så har Hamas jo ikke vist viljen til tostatsløsningen, men vil stadig væk fremprovokere den konflikt, der ikke skaber en fredssituation.

Det er det tragiske ved det, at der er for mange, der ikke vil freden. Det eneste opmuntrende, jeg har om situationen, og det er heller ikke ret meget, er, at der for første gang er et fælles pres fra den arabiske verden, fra Europa og jo også

fra USA på parterne om tostatsløsningen. Og jeg tror, det er opstået i kraft af, at den arabiske verden pludselig har fået Iran og ikke Israel som det største problem. Derfor er det en ganske god idé at få stoppet Israel-Palæstina-konflikten, så man altså kan samle den arabiske verden og beskytte sig mod Iran, der jo også har skaffet sig indflydelse i Libanon, og også skaber sig det i Gaza.

Derfor tror jeg, at vi har en situation nu, hvor den arabiske verden og den europæiske verden faktisk står sammen. Vi opdagede jo altså også, at den asiatiske verden her i de sidste to dage stod på samme linje som Europa. Og der mener jeg, at situationen skal udnyttes. Og der er det altså dybt tragisk – jeg ved godt, at hr. Mogens Lykketoft og jeg har forskellig opfattelse af Sharon – at den leder, som kunne have gennemført tostatsløsningen og formentlig kunne have fortsat med en stærk regering, falder på vej til den. Og så kommer situationen i Gaza og på Vestbredden, hvor det så viser sig, at der går det politisk i opløsning.

Når vi ikke kan bygge på samlingsregeringen, men på Hamas og de ministre, de har udpeget, skyldes det jo altså, at vi jo ikke rigtig kan have tillid til en regering, som velsigner Qassamraketterne og altså direkte tager ansvaret for dem, og som også truer med at sende selvmordsbombere ind, som Hania oven i købet personligt gjorde forleden dag. Det sker nok som reaktion på Israel i Gaza, men der er altså trusler om selvmordsbomber.

Så det, vi skal gøre, mener jeg altså er at udnytte den situation, der er opstået med den arabiske verden og Europa og USA, der lægger fælles pres på parterne. Det pres ligger altså fra vores side, men vi forhandler med de regeringsmedlemmer og støtter de regeringskontorer, som ikke er styret af Hamas, så de kan se, at der er en økonomisk fordel ved gå ind i en fredsløsning og en tostatsløsning, og således, at man ikke pludselig siger, at vi har sendt penge ind til terrororganisationer. Det tror jeg er den rigtige vej med hensyn til dem.

Hvad angår Israel, er vejen at fastholde presset, og der er vi enige i, at de skal aflevere pengene fra tolden. Europa har aldrig afleveret så mange penge til palæstinenserne, som vi gør nu, men det opvejer jo ikke de manglende toldindtægter. Vi skal også fastholde, at der skal told på de varer. Jeg mener, at det er forkert, hvad der er blevet sagt fra talerstolen her. Vi skal fastholde tolden på de varer, der sendes til os fra bosættel-